

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

DEMANDS FOR SUPPLEMENTARY GRANTS FOR THE YEAR 1961-62

Debate—(Cont.)

† Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum).—Sir, yesterday while speaking on the supplementary demands I was pointing out that most of the items here are such as could have easily been anticipated while preparing the annual budget and provision made for them in the budget. These are lapses on the part of the Finance Department.

Coming to demand No. 51 item (iii), much has been spoken about this item. This deals with the hospital building at Raichur. Administrative and technical sanctions were accorded in 1958 for the construction of this building. In March 1960 it was found that the work exceeded the deposit of Rs. 2 lakhs and the Government had to bear its own share of the extra expenditure. Even after this was found, it took one year for the Government to make the necessary provision. The necessary advance was made in March 1961. This item could have easily been included in the annual budget. This is a great omission on the part of the Government.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Sir, may I bring to your notice that these programmes are not reaching us. It may be that they are put on the table here during the night. These programmes should have come to our hands. Even after 4½ years we are not able to follow the procedure being followed in this respect.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I will consider that.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Please consider and give your ruling to-morrow itself.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—Then, Sir, coming to item No. 6 the bridge on Suvarnamukhi had collapsed in September 1960 due to heavy rains. As this was a very urgent and emergent work and had to be completed immediately, this item also could have been easily foreseen and provision made for it in the budget itself.

Similarly item No. 7 also was taken as an urgent work. Here it is stated that Government accorded sanction for the construction of a high level bridge. We are not given the necessary details as to when the Government accorded this sanction to this item. As the Leader of the Opposition pointed out yesterday in these explanatory notes we are not given full details and so we are at a loss to know the full particulars about the various items.

2-00 P. M.

Here it is said that Government have accorded sanction but we do not know when they accorded sanction. This item could also have been easily included in the budget. As for the bridges, the bad condition of the bridges on the rivers was pointed out by the Leader of the Opposition yesterday. I have one instance in my district. Bridges are taken up

and for what reason, nobody knows, the work is suspended. I may point out the bridge on the Malaprabha river at Khanapur. That bridge was undertaken in 1956. The work actually started but for the last two years work is suspended without any reason being assigned. As a matter of fact, the bridge ought to have been completed long back. I would request the P.W.D. Minister as well as the Finance Minister to look into the matter and see that this Malaprabha bridge at Khanapur is speeded up and completed as possible.

Coming to Demand No. 52: This refers to the staff of the Special Land Acquisition Officer. A Government Order was issued on 26th July 1960 creating these posts. The pay-scale of the members of the staff is also given. This shows that Government had the complete picture of the expenditure before them. During the 6 months they had before them, Government could have easily included this item in the budget for 1961-62.

Similarly coming to Demand No. 58: An additional amount of 50 lakhs is provided for water supply and drainage schemes for urban areas. In this respect I have to make two suggestions. In the former Bombay State the municipalities were getting grants for water supply and drainage schemes from the Government. A certain portion of the expenditure was received by the municipality by way of grants from Government. The policy of this Government is not to give grants for the water supply or drainage schemes but to advance loans. Government knows that on account of paucity of funds, the municipalities cannot bear the expenditure on these schemes. The economic resources of the municipalities are very limited. I would therefore request the Government to reconsider and revise their policy of not giving grants to the local bodies. Another point I wish to emphasise that the drainage schemes should immediately follow the water supply schemes. If this would not happen, insanitary and unhygienic conditions would prevail thus endangering public health in the urban areas. I may point out the instance of my own town, Belgaum. The water supply scheme of Belgaum is under construction and we are told water would be released in December this year or early next year. Belgaum is sufficiently a big town and if after the water supply scheme is completed, the drainage scheme does not follow, unhygienic and insanitary conditions, dangerous to the health of the people would prevail.

Yesterday I pointed out that during the past years it was found that supplementary demands which were voted by this House proved to be unnecessary or largely excessive. At that time the Deputy Finance Minister was pleased to intervene and say that as these were new services they required the vote of the House. That of course is the correct position, but the cases which were pointed out by me yesterday are cases of unnecessary supplementary demands and they were excluded from the scope of the term 'new service.' As they were not 'new service,' they could have been easily met by reappropriation from the general amounts of

(Sri B. R. SUNTHANAN)

the demands. Let us hope that atleast in future Government would not be coming forward with such unnecessary and superfluous supplementary demands before this house.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಹೊರದ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಗಳು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಮಂದಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರ ಬೃ ಸರ್ಕಾರವರು ಯಾವ ತರದ ಮಂದಗಾಮಿನಿ ಘೋರಣಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದುಡ್ಡನ್ನು ವೇಳೆಕಿಲ್ಲದೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ ಜ್ಞಪ್ಪ.—ಮಂದಗಾಮಿನಿ ಅಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಮಂದಗಾಮಿ ಘೋರಣಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹು, ಮಂದಗಾಮಿ ಅಂದರೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂದಗಾಮಿನಿ ಘೋರಣಿ ಅಂದರೆ ಏನು? ಇದು ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿದೆ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅದರ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಸ್ಪೆಷಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಳು ಕೋಟಿ 32 ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರದ 800 ರೂ 14ನ್ನು ನಾವೀಗ ಬರ್ಚುಮಾದಪೇಕಾದುದು ಅಪಶೃಕವಾಗಿರುತ್ತೆ, ಅದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 205ನೇ ಟರ್ನಿಕರ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಸಿಗುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೇವೆ-ಅವುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕಾದುದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ತುರಿತಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿಯೇ-ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಅಷ್ಟು ಹಾಸನ್ನು ಬಿಸಾಟಲದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಒಂದುಕಡೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗ ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪೆಂತಾ ಬಡ್ಡು ಆಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವರಮಾನ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವಾಗ ಈಗ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಈ ಏಳು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇಷ್ಟು ಹಣದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಅಥವಾ ಇಷ್ಟು ಭಾರಿಪ್ರಮಾಣದ ಹಣ ಯಾವ ಬಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲನಿಗಿರುತ್ತದೆ? ಇಷ್ಟು ಹಣ ರಾಜ್ಯಪಾಲನ ಕಾರಣವೇನು? ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅರ್ಥಿಕಾದಾಯವೇನಾದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆಯೇನು? ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ? ಈ ಯಾವ ಒಂದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಹೂವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗಿರುತ್ತದೆ-ಆ ಆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಧಾರ-ಮುಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು

ಮೋಡಿದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದಲ್ಲರತ್ತ ಜನತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರುಳುಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಮೋಸವಾಡಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಅಗತ್ಯ-ಯಾವಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅನಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಂಗಡಿನತ್ತಕ್ಕೂ ಎವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ಭಂಡಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂರೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗಾರದು. ಇಂತಿಂಥ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಕಾಲಕ್ಕನಡೆಯಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ನೇಮಕಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ನೀತಿ-ನೇಮಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಅಂದವೇಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೇನಿವೆ ಅವು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇ ವಿನಾಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ನಾರ್ಯಾರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹರಣವಾಡಲು ಕಾರಣಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳು ಕಠಿಣಿ ಇರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಈ ವಿಳು ಕೊಟಿ ಚಿತ್ತ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಈ ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಈ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ಖಡೆಯ ತತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಸದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳತದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತದ್ದು ವಾಸ್ತವವೆ ಸರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಇಷ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿದೆ ತರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಇರುವುದು ತುಂಬಾ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಅಸಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಭಂಡಾರದಲ್ಲರತ್ತಕ್ಕೂ ಹಣವನ್ನು ಬಹಳ ಹುಸಾರಿಯಿಂದ-ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಸಬೇಕಾದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದೆಂದರೆ ಇಂಥ ಕಷ್ಟ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೇನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮುಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವು ಕೇವಲ ನಟನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ವಿನಾಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲದಿರತಕ್ಕ ನಾಣ್ಯವಾಸ್ತವವಾದ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆ ಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾಕಷ್ಟು ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಬಜಾನೆ ವಿವಿಧರೂ ಕೇವಲ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳ ಬಜಾನೆಯೇ ಕೋರತು ದುಡ್ಡಿನತ್ತಕ್ಕೂ ಬಜಾನೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಎಷ್ಟುಮೇಲುಗಳ ಒಗ್ಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲರತ್ತಕ್ಕೂ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುಂಕುಬೂದಿ ಎರಚಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಿಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಇವಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ದೇಶದಲ್ಲರತ್ತಕ್ಕೂ ಜನರನ್ನು ಬರಗುಮಾಡಲು-ಮರುಳು ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಎಷ್ಟುಮೇಲುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂತ ಹೇಳದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Is all this relevant. We are not making a general debate on the monetary position. The remarks may be allowed to be confined to the items on hand.

Sri G. N. PUTTANNA.—If the Minister objects to it, the Chair can give a ruling, but he cannot put a question whether it is to be allowed or not.

Sri B. D. JATTI.—Every Honourable Member has a right to put a question and ask the decision of the Chair. Why should the Honourable Member raise an objection, I do not understand.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—He may please confine himself to the specific Demands.

Sri U. M. MADAPPA.—This is supplementary to the original Budget. Without making reference to the original budget, he cannot speak. Last time the budget was placed and it indicated that it was a deficit budget. Still we are in the same year. It is one budget which is supplemented.

Sri Y. VEERAPPA.—In addition to the explanation offered by my friend, I am bring to the notice of the Chair some of the facts that are incorporated in this supplementary budget itself. In the introductory memorandum given by the Finance Secretary, I will read the relevant portion. "The provision of the Constitution relating to the Annual Financial Statement will also apply to the Supplementary Statement." What does it mean? Does it not apply to this also? ಸಮ್ಮೇಳನ ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳು ಎಂದರೆ—ದೊಡ್ಡ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಸ್ಕಿಮೋಟನ ಮರಿಗಳು ಎಂದರ್ಥ. ಈಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಉಪ-ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೇ ನಾವು ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶಕೊಡದಿರಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೇ ಹೊಸವಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೇ ನಿವೇದನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಷವೂ ಹೀಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನ ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳನ್ನು ತಂದೇ ತರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲರತ್ತ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಒಂದು ಕುಂಟನೆತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಆಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಜಾಣ್ಮೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸರ್ವರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದೆಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನನಗೇನೂ ಇನ್ಸೀಟ್ ಅಟದಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ಗಳೇನಿವೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರರೆ ಇನ್ಸೀಟ್ ಅಟದಂತೆ ಇವೆ! ಈ ಮೂರರೆ ಇನ್ಸೀಟ್ ಅಟದಲ್ಲ ಒಂದು ಎರೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಂಬೆ ಇದ್ದು ಇನ್ನುಳಿದ ಎರಡು ಖಾಲಿ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ಕಲಕುಮಲಕುವಾದಿ ಗೊಂಬೆ ಎಲೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಅಟದಂತಿದೆ! ಹೀಗೆ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತಯಾರಿಕೆಯು ಕೇವಲ ಒಂದು ಚತುರಂಗದ ಆಟ. ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ನಾಟಕ! ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸಿಲ್ವಿದ್ದರೂ ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಿರೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇವರು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸಿದರು? ಕೇವಲ ಈ ಅಂತ್ರಿ-ಅಂಶಗಳೇ ಇವರಿಗೆ ಹಣವಾಗಿವೆ. ಈ 7½ ಕೋಟಿರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಲ್ಲಂದ ಬರುತ್ತವೆ? ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಹಣದ ವರಮಾನಕ್ಕೆನು ದಾರಿಮಾಡಿದ್ದಾರಾ? ವರ್ಷಾ ರಂಭವನ್ನೇ ದೇಶ ಅರ್ಥಿಕ ಮಗ್ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಸಿಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಬೋತಾ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲ ಈಗ ಈ ಎಸ್ಕಿಮೋಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಚುನಾವಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಮೋಸಮಾಡಿ ಒಟುಗಳಿಸುತ್ತೇವೆನಾ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸದುದ್ದೇಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಚಿಂತಾಜನಕಾರಕವೆಂಬುದು ಅದ್ವೈತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ವನ್ನೊಡಗಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಕೆಲಸಗಳು

ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಿ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ? ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಜಾನೇಲ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆ ಖಾಲಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರೆಚಲು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ.

ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಸರ್ಕಾರ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಸೂಲಾಗಬೇಕಾದ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ವಸೂಲಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಸೂಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೆ ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಟೀಕೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡುವುದು ನೋಡಿದರೆ, ಡೆಂಭಾಚಾರಕ್ಕೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಲಘುವಾಗಿ ಆಶೋತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಫಾರನ್ಸ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ 5ನೆಯ ಕಾಲಮ್ನಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದಿತೆ? ಕನ್‌ಸರ್ವೆನ್ಸಿ ಮತ್ತು ವರ್ಕ್‌ಸ್ ಹೆಡ್ವಿನಲ್ಲಿ ಬಜೆಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ, ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆನುಭವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಎಕ್ಸ್ ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಎಷ್ಟು ಹಣ ರಾಫ್‌ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು 31ನೇ ಮಾರ್ಚ್ 1962ರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ.

I want to know from the Minister as to where from they get the money. What are the sources? Are they raising loans or is there any lapsed amount available? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಯಾವ ಬಜೆಟ್ಟು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂ. 20 ನಿಎಲ್ ಡಿಕ್ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದು. ರಾಯಚೂರಿನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಇದು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು? ಇದ್ಯಾಗ್ಯೂಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಜವಾದ ಆಯವ್ಯಯದ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ 7 ಕೋಟಿರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಐಟಿಮ್ ನಂ. 27ಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, ಸ್ಪೀಮ್ಸ್ ಇನ್ ದಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ಹೈವ್ ಇಯರ್ ಪ್ಲಾನ್, ಹ್ಯಾಂಡಿಕ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್ ಮುಂತಾದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಇವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಪೀಮ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂಕೂಡ, ಏಕೆ ಒಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ ಕಟ್ಟಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆವೋ ಅದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ದೇಶದ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಇರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಘೋರಣಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅದೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ, ಏತವ್ಯಯದಿಂದ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಕಂಡುಬಂದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿ, ದೂರ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಒಂದು ಬಗ್ಗೆ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಾಂತವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಡಂಭಾಚಾರದಿಂದ ಜೀವ ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳು ನಿತ್ಯಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಜನ ಗಳ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯವೇನಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಈ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ನಮಗೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).--ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.--ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹರಿಸದೆ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂದಾಚಾರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಗೆ ಆದೇತ, ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದು ನೂತ್ನವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮುಂದೆ ಜನಗಳೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. The construction of a bridge at Yadamavinahole in Mile 71/2 of MBC Road was very urgent and inevitable in view of the bridge being weak and could not therefore withstand the heavy traffic in the West Coast Road ಎಂದು ಡಿಮಾಂಡ್ 29ರಲ್ಲಿದೆ Did you not contemplate all these things? Did your departmental officers not observe all these things? Why did you not fore see all these things at the time of framing the budget? ನೀವು ವಕಿಲಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ರೀತಿ ಬಹು ಶೋಚನೀಯ. ನಿಮಗೆ ರ್ಯಾಪ್ಸಡ್ ಅಮರ್ಲಿಂಟ್ ಬರುವುದು ಮಾರ್ಚ್ 31ರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ. ಇದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲೆಂದ ತುತ್ತೀರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನದಸರಿಗೆ ಕನ್ವಿನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇನೇ ಮಂಜೂರಾತಿ ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದು ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಈ ವರ್ತನೆಯಿಂದ, ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ, ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಜನಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಜನಗಳು ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ದೆ ಇದನ್ನು ಬಹುಪಾಲು ಇವರು ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು, ಹಾಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗವ 205 ನೇ ಕಲಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸಬ್ ಮೆಂಬರಿ ಡಿಮಾಂಡ್ ತರಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ದಾಂತವಿಲ್ಲ, ಕಡ್ಡಾಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಆಯವ್ಯಯ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಿಕರ್ ಪರ್ಸೆನ್ಸ್ ಅವರೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಡಿಮಾಂಡ್ ನಂ. 38ರಲ್ಲಿ, ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಸಮ್ಯ ರಾಜ್ಯ ವಿಲೀನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ವಿಲಿಖಿ ಪ್ರೋಲರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಮನ್ನು ಸೆಟ್ಟರ್ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಟ್ರಸ್ಟಿಗೆ ರೀಫಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ. ನಿಮಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದ ನೋಡಲು ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಮೆಂಟೇಗೂಡರು ಹೇಳುವಹಾಗೆ:

"To defraud the general public you have brought this in instalments, taking shelter under article 205."

ನೀವು ಬೋರ್ಡ್ ಬಚಿಟ್ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜನರು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೇ ಬೀಳು ತಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅತ್ತಪ್ಪಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಚಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅದರ ಜೊತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ವಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಇನ್ನೆ ಮೊದಲನ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿಲ್ಲವೋ ಆವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಚಿತ್ರಣ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕನಿಕರ್ ಸ್ಟುನ್ ಇದೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಅದು ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು.

ದಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂ. 47. ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಹನಸಾಂಗ್ ಎಂಬ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರ್ಜುನ ಸಮಯ ಪಾತ್ರ ಬೀಚ್ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಇಂಜಿ ಯರು ಗಳು ದೇಶದ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಹೋದರೂ ಸುಮಾರು 13 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ, ಅದರೂ ಪತ್ರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಜಯಪ್ರದವಾಗಲಿಲ್ಲ, ನೀರು ಒದಗಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಅವರು ರಾಗಿ, ಮಿರೆಟ್ಸ್ ವತ್ಸ ಭತ್ತದ ಕ್ರಾಸ್ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಗುತ್ತೀರಿ! ಇದು ತಲೆ ತಗ್ಗಿ ಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ! ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಕಾವೇರಿ, ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಕೃಷ್ಣಾ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳಿಗೆ ಸೇತು ವೆಗಳನ್ನು ಕಂಬಗಳನ್ನು ಕಾಚಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ನದಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ನಿಮಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸೂರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಜನಗಳ ಕಷ್ಟ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ಹಳ್ಳ ಭವಿಷ್ಯ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು, ಸಾರ್ವ ಜನಿಕರ ಬೊಕ್ಕಸ ಬಿರಿದಾಗ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒತ್ತಡ ಬಿದ್ದೇ ಅಂಥ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ನೀವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

2-30 P.M.

ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಅವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕುಣಿಗರಾಂವ ಬಂದರೆ ಮಾಗಡಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಪೋಸ್ಟಿನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಂತೆ, ಹೈಲೆವರ್ ಕ್ರಾಸಿಂಗ್ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯೇ ಒಡಮಹೋಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಹೋಗು ತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ತಿಂಗಳು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 25ನೇ ತಾರೀಖು ದಿನ ಹಾಸನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಪರೀತ ಮಳೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅದು ಸೇತುವೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಒಂದು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಬಂದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೇಳತೀರದು, ಮಂಗಳೂರಿಂದ ಹಾ ಕಾಸಿನ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರೇಶ್ಚಂದ್ರವಲ್ಲರಾದ ತಮ್ಮ ಕಂಪಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ.....

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Sir, I object to it. I never go to my estate at Government cost.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎರಸ್ತು.—ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಒಂದು ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸಂಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗಳ ರಿಪೇರಿ, ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿ

(ಶ್ರೀ ಪೈ. ವೀರಪ್ಪ)

ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದೇ ಇವರ ರೂಢಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—May I put a question to the Hon'ble Member? Does he want that more supplementary demands ought to have been brought before the House. Because he says so many things are not constructed and demands are not made.

Sri Y. VEERAPPA.—This is not the way of evading the issue. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಸ್ಪಷ್ಟಮಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಾದಳತಕ್ಕ ಇವರು ಆಹಾರಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೋ ಸುಮ್ಮನೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದು ಪ್ರಚಾರವಾಗಲ ಎಂದು ಮೋಸಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ನೀವು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ- ಮುಂದಿನ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಾದರೂ ಇತರ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರಾದ ರೈತರು ಯಾವುದಾದರೂ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಂದರೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಮೈಸೂರ್ ಟ್ಯಾಂಕೋ, ಒಂದು ಪಿಕ್-ಅಪ್ ನಾಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಾಪನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮೊದಲನೆಯ ಕಂತು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲದಾದರೂ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೇ? ಇದರ ವಿಷಯವೇ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸದೆ ಮೊಗವಾಳಿ ಜನಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಮರುಳುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಕೊಡುವುದು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೇ ಅಪಾಯಕರವೆಂದು ನಾನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರ್ ಇನ್‌ಗೇಷ್‌ವೆಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸ್ಕ್ರೀಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಣವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಂಚುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ರೈತರ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಿಂತಲೂ ಅಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಹಾರೋತ್ಪಾದನೆಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ದುಡ್ಡಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪೋಷಣ್ಣಾಹ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮಳೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ರೈತನ ಆಶೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈಡೇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರೈತನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ದೊರಕಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತೇಜನ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ದೇಶದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸೂರೆವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಇವರ ಕೈಲಿ ಕೊಡುವುದೇ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆ ಆಪಾಯಕರವೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳತವನ್ನು ಪಿಡಿದಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಕಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ- ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ

ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೆರೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಾದುವು. ಎರಡನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೂ ಮುಗಿಯಿತು ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಬಂತು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ This is not the way of evading the issue. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, I am saying this in order to penetrate your hearts and minds.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I am receiving all this with a sportive spirit.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಿಷ್ಟೆ. ಇವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಇವರು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮ್ಮೇಳನದ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ವೊಂದರನೆಯ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಅನರ್ಹತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಯಚೂರು ಬ್ರಿಡ್ಜಿಗೆ ಕೇವಲ 2-3 ತಿಂಗಳ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇವರು ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲದೆ? 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇಂತಿಂಥಾ ಬಾಬಿಗಳಿಗೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಗಳಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದಿಂದ ತರುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಮೌಂಟ್ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. 1962ನೇ ಇಸವಿ ಪೆಟ್ರೋಲಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಚ್ ಆಫ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಫೋರಣಿಯ ರೀತಿ ನೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದಲೇ ನಿಜವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಅವರ ಏಳಿಗೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Let us have a little idea. Whether the whole day will be taken up by supplementary demands. Therefore, it is better we have an idea. Otherwise, we may land ourselves in difficulty Sir, just as it happened yesterday.

Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chickanaikanahalli).—The Business Advisory Committee has decided to give complete two days for this item.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—To-day will be the last day. To-day it will be over. The debate will go on till 5 O'clock and one hour will be left to the Hon'ble Minister's reply.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಮುಳಬಾಗಿಲು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದಂಥ ಕ್ರೀಮಾಕ್ ವಿರಶ್ವನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಉಪಸಚಿವರು ಎತ್ತಿದರು. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮಾಂಡ್ ವೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮೂಲ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಹ್ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮೂಲ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಗ ಮಾಡಿದ್ದಂತಹ ಅಕ್ರಮಗಳ ಪರಿಣಾಮವೇ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮಾಂಡ್. ಈಗ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವವರು ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಎರಚುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅದಾಯ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಬರ್ಚ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಡೆ ಟಿ ನಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೂ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬರ್ಚ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮಾಂಡ್‌ನ್ನು ಸದಸ್ಯರ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಕಣ್ಣು ಒರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನ್ಯಾಯಾತೀತಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಪುನಃ ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಪುನರಾವರ್ತಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಏನು ತಮ್ಮನ್ನು ವ ದಿವ್ಯರೋ ಅವನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಈಗ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮಾಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಈಗ ತ ದಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕ್ ಷನ್ ಹೆಚ್ಚಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವೆಲ್ಲ ಅನೇಕರಿಂದ ಮನವಿಗಳು ಬ ದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಬರ್ಧ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸಗಳ ಪೆಂಡಿಂಗು ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಇನ್ನೂ ಪಾವತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಹಣವಿಲ್ಲ.

Sri M. N. NAGHNOOR.—We have already done about 100 miles as against expectation of 50 miles for Srinivaspur Taluk. I hope the Hon'ble Member is satisfied.

As regards pending bills there will be no difficulty for making payment.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ.—ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಸ್ತೆ ವಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ನೂರು ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ 50 ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆಗಳು ಆಗಿವೆ ಎಂಬ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಯೂ Equitable Distribution ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ 250 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಆದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ 150 ಮೈಲಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪಾಪ ಮಾಡುವವರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 50 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಕೂಡ ಕೆಲಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರವರು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪೂರಾದ ಫಲ. ಅದಿರಲಿ ಮಂಜೂಗಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಈಗಿರುವ ಪೆಂಡಿಂಗು ಬಿಲ್ಲುಗಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೋಚಕಗಳನ್ನು ಸಹಿಸದಿರಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ದಿವ್ಯಾಂಡು 58 ರಲ್ಲಿ Advances to Cultivators—Loans for Construction of Irrigation wells. ಎನ್ನುವ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಸರಕಾರದವರು 15,000 ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ತೆನಾಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಾಕಿ, ಒಂದೊಂದು ಹಿಡಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇದರ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಬೇರೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಕ್ರೀಮುಅಗಿ ಸರಕಾರಿ ಅರ್ಡರುಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಸಾಲದಹೋದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ 250 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಈ ಸರಕಾರ ಕೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 15,000 ಬಾವಿಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಾವಿಗಾಗಿ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದರೂ ಮರುಗಳು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಲು ಅನೇಕರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದೇಹೋದರೆ ಅದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದೇಹೋದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರೈಸುವುದು? ಅವರೇನು ಶ್ರೀಮಂತರೇ? ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಪೂರೈಸಿಬಿಟ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೇಳಲಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ? ಬಡವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಾಲವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಾವಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತೆನಾಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಈ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸರಕಾರದವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಹಣ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 1,000, ಮತ್ತು 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಜಿಹಾಕಿ ಕೇಳಿ ಕೊಡದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಇನ್ನೂ 250 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಎಂದೇಕೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಮಾಡಬಾರದು? ಹೀಗಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮನ್ನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಮನ್ನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಇನ್ನೂ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಕಾವಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲಾಂಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟುಗಾಗಿ ಎಂದು ರೋಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬಡ ರೈತರಿಗಾಗಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಏಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರದ ಆದಳತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅದೊಂದೇ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ)

ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು 110 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ಪಾವತಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು 140 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಪಾವತಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಆರು ಲಕ್ಷ ಬಂದರೆ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 80,000 ದಷ್ಟು ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಬಾವಿಯೊಂದಕ್ಕೆ 3000 ವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದರೂ 1,000 ಅಥವಾ 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಬಾವಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸರಕಾರದ ದೋರಣೆಯನ್ನು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೊಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆರೇಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರುಗಳು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋದೆ ಹೇಗೆ? ಈಗರಾದರೂ ಸರಕಾರ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪೂರ್ತಿ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಕೂಡ ಸರಕಾರದಿಂದ ನಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ. ಅದು 15000 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುವಾಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಂತಹ ಜನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ 15000 ಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಅಧೀನ Food Production ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಇದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ, ಇದು ವಿಮ್ಯುಚ್ಚಿತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿಮ್ಯುಚ್ಚಿತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಇದು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ವೆರಿಫೈ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪೋನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ನಮೂನೆಯ ಫಾರಂ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಸಾಲ ಪಡೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ರೈತ ತನ್ನ ಜಮೀನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಪರಾಧೀನವಾಗಿರಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಮೊದಲು ಬಾವಿಗಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಜಮೀನನ್ನು surityಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಪರಾಧೀನವಾಗಿರಕೂಡದು ಎಂದರೆ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ? 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ಬಾವಿಗಾಗಿ 1,000 ಅಥವಾ 1,500 ಮಾತ್ರ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ಜಮೀನನ್ನು ರೈತ ಆಧಾರವಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ರೂಲ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರಕಾರ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ solvent certificate ಕೊಡಬೇಕು surity ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅರ್ಥ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾರೆ? ರೈತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಂಞೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತನನ್ನು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದು

ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ಈ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೇವಾದೇವಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ? ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೂಲ್ಸ್ ಕಿಂಚಿತ್ ಸದಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈಗ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅರಣ್ಯರೋಧನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. 15000 ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ವಿಮೆ ಚ್ಯಕ್ರಿ ಒದಗಿಸುವ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಇಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಪಂಪು ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಇದು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ತಕಾವಿ ಸಾಲ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತಕ್ಷಣ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡಿ ಬಡವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತು ಅರಣ್ಯರೋಧನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Sir, I do not want to repeat the general observations made by the Leader of the Opposition and other members. I would only dwell on some of the arguments likely to be advanced by the Deputy Finance Minister by way of meeting the points raised by us. If we are to point out that a supplementary demand to the extent of 7 and odd crores would greatly add to the deficit already indicated in presenting the Budget, it would be stated on behalf of the Government that they except lot of savings in actual expenditure thus reducing the burden of the deficit. If such savings were to run to the extent of 7 crores and more, I must say it is bad budgetting. It would indeed sorry state of affairs if as much as one-tenth of the budget could not be spent. If after four years after Reorganisation, this should happen I should say that there is something chronically and seriously wrong both in the administrative set up and the Finance Department. I am particularly pointing out because, if my information is correct, the figures supplied by the various Departments and those furnished by the Finance Department, were not seriously taken note of by the Finance Commission. That is my information and I hope I am wrong. I am told that the figures supplied by the Finance Department did not tally with the figures supplied by the other Departments during the course of the discussion. I would not be surprised because the same thing is reflected in the supplementary budget placed before us.

I do not say that resorting to supplementary budgets is wrong in principle. But we have to view each demand from the context of the general deficit, the urgency of the demand and the need and method of placing it before the House. Mr. Mallaradhy has proved beyond doubt that these demands are not really urgent and could have waited for a place in the next budget or could have been safely included in the current budget. In bringing forward supplementary estimates, there ought to be a sense of urgency and priority. During the course of this year

(Sri M. C. NARASIMHAN)

phenomenal events had taken place. There were famines and floods. But the supplementary demands do not adequately reflect these distress conditions. Of course there is lip sympathy. There is a token grant for floods and famine, nothing more than that. This is not a satisfactory way of doing things and does no credit to any Government.

The House adjourned for recess Three of the Clock and reassembled at Thirty-eight Minutes past Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

Sri M. C. NARASIMHAN.—I do not wish to continue my general observations in respect of the supplementary estimates. I will only confine myself to one or two items. I am stating a few points which have not been adequately stressed. Demands Nos. 20 and 5 are supposed to be in satisfaction of the decree of the High Court of Mysore, etc. It was customary to give the dates of the Order of the High Court or the Civil Court concerned whenever supplementary estimates are asked for in this respect. I do not see any reason why in this case it has been excluded. That would have given us an idea as to whether it could not have been properly included in the budget. Then Sir, Demand 28-A. is supposed to be a pilot project at Yadgir in Gulbarga district. It is a soil conservation scheme, thought it is not specified here. The most surprising thing is, this is treated as a pilot project. I do not see any reason why it should have been treated as a pilot project. Sir, the Deputy Finance Minister comes from the Bombay area and he has not lost as yet, his charm or appreciation or admiration for whatever is done in Bombay.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Deputy Minister for Finance).—We admire wherever a thing is admirable, whether in Bombay or Kolar.

(laughter)

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, the point is, if this had been tried in Bombay and proved a success, as claimed by the Ex-Minister for Revenue, Mr. M. P. Patil, on the floor of this House, why it should be treated as a pilot project still? Do the Government doubt its efficacy or that this should not be tried on a universal basis? Sir, take the desilting programme in respect of tanks. This has been tried in Madras and has proved to be a success. Last year about 40-45 tanks in Madras State were desilted. But, for the past two years our Public Works Department is still at the stage of experimentation and pilot projects. While other States are making advances, our State is logging behind.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Many times, Sri H. M. Channabasappa has said that desilting is a costly project.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Yes. There are many projects which do not yield any revenue. It does not mean that it should be a self-sufficient project. Even these pilot projects do not pay anything. It may be paying in the long run. Sir, this Government is taking up this project not because of their charm for what was done in Bombay, but because the Government of India insist on this. Then, why not Government of India bear the expenditure?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—The whole expenditure would be borne by the Government of India.

Sri M. C. NARASIMHAN.—It is not stated in the Explanatory Note; possibly, it may be in your mind.

Then, coming to the important Demand No. 33, I want to say something about this reimbursement or repayment of money from the sugarcane cess fund. Sir, the question of refund, firstly, is not in accordance with law. There is no legal provision to make such a refund. Because a reference has been made to section 24 (2) (b), it appears to have been taken for granted that it is a legal thing. Sir, after all, it should be borne in mind that these payments are to be made to large Joint-Stock Companies and not even the poor co-operative societies. The section says:

“Government by notification reduces or remits the cess payable.....”

So, the first thing is notification. In fact, the notification should have been laid on the Table of the House. Then, the section further says: remit the cess payable. Sir, they are not seeking to remit to lay of cess payable. but of cess already paid in 58-59. Here, the wording of the section is clear and it only speaks of the cess that is payable to Government. The very word payable suggests itself to future payment and not yet paid. So, it can only refer to a remission when it is still in the stage of payment. Definitely, it cannot arise in the case of a payment which is already made. It will not enable the Government to make a retrospective effect, unless Government wants to strain any of these sections. Why should such a payment be made when no legal justification is there? Nobody can lay claim to such payment. Further, the Government must be satisfied that the sugar is exported at loss. I want to ask the Finance Minister, whether any sugar factory in the past three years has submitted a balance-sheet which shows a loss. Unless the factory does run in loss, unless the balance-sheet shows *prima facie*, loss, you cannot determine this. The Mandya Sugar Factory has not shown a loss and on the other hand, it declares that it is prospering. So, I do not understand the justification in this. Even assuming that this is not the interpretation and something else is the interpretation, let us say it must be exported a loss. What is the loss?

(Sri M. C. NARASIMHAN)

How is it exported at a loss? Supposing the Government of India arbitrarily fixes some price for sugar. Simply because a particular factory is required to sell at that fixed rate for certain purpose, does it amount to say that it is sustaining a loss? Not at all. It must be proved beyond doubt that as a result of this transaction, the factory is running in a loss or ultimately, it must be far less than the cost of production of sugar in this factory. Unless these things are satisfied, I do not think they are entitled to lay claim to any relief. I must say Sir, in the absence of facts or in the absence of valid justifications, I do not think that this payment is proper.

Now there is one more important thing in this question. That relates to the Government of India policy and the several muddles committed by the Government of India. Of all the muddles, the sugar muddle is important for us because not merely the Government of India committed itself to it, but they are asking the State Governments also through these supplementary estimates requesting the State Government to add to the muddle and to participate in the muddle.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, The entire treasury benches are empty and only the two Deputy Ministers are present. The Deputy Ministers cannot form the Government. Is it in order to go on with the discussion of the supplementary budget. On the last occasion when we were about to take a decision on this matter, the Hon'ble Minister for Revenue got into the House and almost prevented you from giving your ruling on this point. The matter has come up again. I want to know whether the Deputy Ministers are part and parcel of the Government. I want to know whether they form the Government. I want to know from the Chair whether these two Deputy Ministers present here can form the Government and are we in order to discuss the supplementary demands in the absence of Ministers.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We are in order.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—This is not the first time that Deputy Ministers are participating in this debate.

Sri M. C. NARASIMHAN.—Sir, I was submitting that the sugar cane cess Act does not lawfully permit the payment. The Government of India policy in respect of sugar is really a muddle and we are being asked to contribute to that muddle and participate in it. It is the Government of India that fixes the price of sugar. We are in a strange situation in respect of sugar because, it is the one commodity which is in surplus in the country and here is a very strange situation. Though there is a surplus of sugar the ordinary law of the market place does not apply. The law of economics is that when a commodity is well supplied in the market, the tendency is for the price to come down. The Government of India is unable to bring down the price of sugar and make sugar really within the reach of the ordinary man. On the

other hand, it enables our industrialists in the north producing sugar to earn much more profit. On the other hand, they say for the purposes of export, we shall give subvention to the sugar manufacturers in the country. Why should we be a party to it? After all, in the Sugar Export Promotion Act section 9 if you take, it is the Government of India that takes the sole responsibility for the purposes of export. We do not come into the picture at all. The State does not come into the picture in the determination of the total quantity of sugar that has to be exported. It is the Government of India that gets all the benefit out of it. We do not get a single pie out of this. They may say ultimately, we will get the benefit because the foreign exchange is earned. For example, we are entitled to lay claim to another thing. For example, the Government of India gets loans from foreign countries at a small rate of interest, whereas, they charge us a higher rate of interest. If the other argument is accepted, foreign exchange is going to be saved by this sugar export, why should not the Government of India come forward and say the same thing in respect of the loans given to us and give us loans at lesser rates of interest? Are we in law bound to do it, I am asking the Deputy Finance Minister. I am well advised in saying that the Government of India does not care to consult us in respect of sugar, in regard to export policy or they will not ask us to share in the export earnings. Why should be asked to pay this money to these factories? It is one thing if all these factories are really running into loss. They are themselves making huge profits. The Government of India is trying to do every thing by itself in the interest of the country. Why should the State Government come into the picture unless it be that these factories are running into loss and they are on the point of closing down. I am distinctly of the opinion that none of these factories is running into loss and there is no proper situation which would justify the refund of any money even to the sugar manufacturers. After all, these sugar manufacturers in the north have played ducks and drakes in the country and they are not able to give us sugar at reasonable prices. When that is the situation, why should you come forward and say that we should sacrifice our lawful earnings for the purpose of enriching a few factory people? I am really not at all convinced that there is any force in the payment that we are called upon to make.

In demand No. 49, I have got only one small observation. About Kollegal Silk Filatures—I am not objecting to it. This particular factory ought to be put on even keel. After all, we are making payments. But according to my information, it is neither able to make both ends meet, nor is able to serve the labour properly. At least one justification may be that it will be able to afford employment at reasonable levels of wages. This particular concern is not able to give proper wages which are considered as fair even by the Government departmental concerns. The other departmental concerns are comparatively speaking in a much better position. I do not know the reason. But it is necessary that I should say in passing that

(Sri M. C. NARASIMHAN)

something must be done seriously about this and Government must come forward to improve the conditions of labour employed in these concerns.

4-00 P. M.

It is because of this concern that Government which had issued a notification under the Minimum Wages Act had to withdraw it. For the past one year the minimum wages in the silk industry is not in force because of this single concern.

Coming to demand No. 49 A for inland water transport, it is a welcome thing. It is one of the very important employment creating sources. It is a good thing that Government are providing for it. Strictly speaking it ought to be a centrally sponsored scheme and it is the Government of India that should bear the expenditure and not the State Government because it properly falls within the central sphere of planning and not the State sphere.

Lastly I have only one observation to make about loans to municipalities. I would not go to the extent of saying that this assistance should not be given because drinking water facility is properly the responsibility of the State and if the municipalities or village panchayats are not in a position to do it is the bounden duty of the Government to see that those facilities are afforded to them and to that extent I cannot grudge any payment made on that account. Yesterday when Sri Mallaradhyia made a criticism that the solvencies of the municipalities should be looked into the Deputy Minister for Finance was quick to retort that they are looking into it and that they are not making any discrimination and that there was no political discrimination in that regard. I would straightaway point out that it is a total lie. The K. G. F. Sanitary Board is one of the richest municipalities and the most solvent institution in the State. It is one of the municipalities which has never run into deficits. Since 1951 it has been asking for the grant of a loan of Rs. 2 lakhs for underground drainage scheme. It is also interesting to know that this is a body which has not seen any elections and this is a body consisting exclusively of officers. At one time it was thought that because municipalities are elected bodies do not have efficient administration, but this is a body directly administered by Government. In spite of that the Government are not able to give just Rs. 2 lakhs. That shows what a total lie the Government is stating when it says that there is no political discrimination. This is a clear cut case of discrimination. The K.G.F. Sanitary Board is prepared even to pay an interest of 10 per cent.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—If it is a rich municipality it requires no loan from Government.

Sri J. B. MALLARADHYIA.—Where it is a municipality which is not in a position to repay you go and give a loan because of political

pressure, but where it is a municipality which is in a position to repay you argue that it does not require loan.

Sri M. C. NARASIMHAN.—At least since the last year they should not have continued this discrimination in the interests of the Congress Party itself, but unfortunately even that wisdom has not dawned on them even at this stage.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮೀ, ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಯುಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಬರ್ಚ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೇಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು? ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲೊಟ್ಟಾಗ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧರವರೂ ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್‌ರವರೂ ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಡ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಡ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಒಂದು ಪದವನ್ನಾದರೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದಳತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ನಾಟಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರಕಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ವ ವಿಧಿತವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಕಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಹೊಸ ಕಲಸ ಅದನ್ನು “ನ್ಯೂ ಸರ್ವಿಸ್” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಗ್ರಾಂಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೂ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಕಾರ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ, ಟಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ. ಎ. ಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಡ್ಡಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳೆದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಚುನಾವಣೆಯ ಸ್ವಂಟನ್ನು ನಾವೇನೂ ಇಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಟಿಕ್ಕಿನ್ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ನಾವೇನೂ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ದೇಶದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರಕಾರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನತೆಯಿಂದ ಲೋನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರರು ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿದ ಸಾಲದ ಬಾಡುಗಳನ್ನು ಹಳೆಯ ಜನತೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೇನು? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷಹಣ ಪೋರಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೇನು? ಇವೊಂದನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಏಳು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಬದಗಿಸುತ್ತೀರಿ? ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸರಕಾರದ ತಿಳಿಗೇಡಿತನಕ್ಕೆ ಜನು ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ನ್ಯೂ ಸರ್ವಿಸ್ ಎಂದು, ಹೇಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 23 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ T.A. ಮತ್ತು D.A. ಗೋಸ್ವರ ಹೇಳಿದ್ದು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಷ್ಟು ಬಾಕಿ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಸ್ಪೆಷ್ಕಿಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ಮಾಡತಕ್ಕಂತೆ ನೀವು ಮನ ಬಂದಂತೆ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯದಾದಳತೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಆರಾಜಕತ್ವ ಅಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹತೋಟಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಇದು ಶುದ್ಧ ಮೋಸ. ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇರಾಖೆಯವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೋಸವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಂಥ ಸುಳ್ಳಿನ ಕತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಬಾರದು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ T. A., D. A. ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸರಿಯೇ? ಇದು ಮೊದಲು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಎರಚುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ದುರಾದಳಿತ ನೋಡಿದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ. ಭದ್ರ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ದೇಶ ಕಟ್ಟುವ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಾದಳತೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತ ಒದಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಭಾವ ನಿರ್ನಾಮವಾಗಲಿ ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು Demand 27ಕ್ಕೆ Explanatory note ಇದೆ. ಹರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು, ಗಿರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಬೇಕು. ಇದರ ಅರಿವು ನಿಮಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಯಾವ ಮತ್ತು ಎಂಥ ಸ್ತ್ರೀ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಎಷ್ಟು ಹಣ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸೇರಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು, ಯಾವ ಯಾವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಈ ರೀತಿ ಇಂಥ ಮಾಯಾಜಾಲ ಬೀಸಿ ಬರಲಿರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಹೊರಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರ್ವದಾ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಪಾವಗಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಪ್ಲಾನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಮಂವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ Pilot Project ಗೆ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮುಂದಾಳೋಚನೆ ಇತ್ತೀ? ಇದು ಯಾವ ನೀತಿ ಮಾರ್ಗ? ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿ 14 ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆರು ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎರಡು ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗೆ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ರೂಲ್ಸ್ ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ಸದಸ್ಯರು. ಈಗ ಚಿತ್ರಂ ಆಯಿತು ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ (38)ನೇ ದಿವ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರವರು ಈ ಹಣವೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬಂತು ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರು, ಯಾವಾಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ Public-Interest ನಿಂದ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಏನೋ ಒಂದು ಕುಂಟು ನೆಪ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಆ Public-Interest ನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಬಾರದೆಂಬುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥಾ ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಾಟಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಆಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಈ ಸಭೆಯನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನೇಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಕಾಂಫಿಡೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಜಾನಿಗೆ ಈ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚವೇಕಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಹೀಗೆ ಈ 56ನೇ ದಿವ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಖರ್ಚಾದ ವಿವರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಕೇಳುವುದು ಸರ್ವಥ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಹೈದ್ರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೊಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ನಡೆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ S.R.C. ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ನೆಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಖರ್ಚನ್ನೆಲ್ಲ-ಹೈದ್ರಾಬಾದ್-ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಗಳು ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಾದ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ತರಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಯಾವ ನಂಬಿಕೆ ಮೇಲೆ ಇವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ದಿವ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಮವೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೆ: ಈ ದಿವ್ಯಾಂಡುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಸವು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಮೂರು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಂದಮ್ಮಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ-ಈ ದಿವಸ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಳಾಭಂಗವೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಇವರು ಮೊದಲು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಿ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಜನರು ಪಾಠ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಂದಮ್ಮಗಳ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಸರಿಯಾದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಡೀಮಂಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಂದಮ್ಮಗಳ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಸರ್ವನಾಶವಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಕ್ಷೇಮ ಲಭಿಸುತ್ತೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಡಳಿತ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಕರ್ಯಾಣ ಉಂಟಾದೀತೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri V. SRINIVASA SHETTY (Coondapur).—I do not wish to take the time of the House too much. Most of the points have already been covered by my friends on this side. I wish to mention a few things with regard to one or two points only. I remember during the last

(Sri V. SRINIVASA SHETTY)

session when were here there was a great calamity in the State. A disastrous flood struck home in many of the districts including mine. At about the same time a huge number of observers wanted to tour the districts and my honourable friends on the other side had to make preparations for their coming. The Assembly was adjourned for the patent reason that the Members wanted to tour the areas along. Along with Members most of the Cabinet Ministers and other Ministers made hurricane tours. Apart from these tours there is another big show going on even now. I believe very recently also we saw a very large number of cinema stars along with the Members of the Government and most of the Members of the Congress party touring the whole area and a very large amount was collected by the Government. The Minister and Members on the other side made appearance before the Public along with ladies and gentlemen of the cinema world. It was said in the Assembly by the Government that the loss caused to the State might be to the tune of Rs. 10 crores. We know simultaneously or a little earlier or later flood affected most of the other States also in the country. The Prime Minister of the country along with some of the Ministers of the Centre toured many other States, but very few Ministers of the Centre toured this State and the complaint was made that this Government did not put forth its case properly before the Centre. This Government was said to have demanded nearly Rs. 10 crores as a subsidy from the Centre; that was the promise made here. Why I said this, is I am only referring to two demands—No. 38 and 58. In Demand No. 38, Rs. 80 lakhs are demanded and Rs. 75 lakhs are asked for in demand No. 58 for the purpose of gratuitous relief and sanctioning loans to the sufferers. I put a short notice question regarding South Kanara during the last session. The Minister gave a reply. As some of my friends have said, the relief granted in my district, the gratuitous relief, the so called relief comes to Rs. 2½ per head. According to my information in one or two taluks, I tried to find out whether any interest free loans have been granted. At least in my taluk not a single loan has been granted so far. One of the most hard hit taluks of my own taluk and up to date, not a single loan has been granted and my own information is, very few loans have been granted in South Kanara. I should like to know all this noise is about. Is it a propaganda for the coming general election, an opportunity for the Members of the Government and the Members of the other side to tour the area and show lip sympathy to the flood affected people? The gratuitous relief granted in my district comes to, as I said, Rs. 2½ per head. Many labourers in my area, in the where from the Law Minister comes, get Rs. 3 or 4 per day and the gratuitous relief they get is Rs. 2½ on an average per head. As regard timber and other facilities, Udipi taluk is the only taluk in the whole district that gets 1,000 bamboos and the whole district nothing more. The Revenue Minister was bold enough to say that he

has distributed permits for others to cut timber and bamboos in reserve area. This is the enormity of the relief granted to the flood affected people. What has happened to 10 crore loss. I should like to know from the Government what exactly is the relief granted to the flood affected districts. Let us have a brief review of the gratuitous amounts sanctioned and distributed to the flood affected people and interest free loans granted in each of the districts. We have seen that the Government has sanctioned a total sum of Rs. 155 lakhs, Rs. 80 lakhs for affording gratuitous relief to the victims of the flood havoc and about Rs. 75 lakhs for sanctioning interest free loans. That is the farthest extent with the Government have been able to go. Out of this, how much has been sanctioned as loan and how much has been distributed as gratuitous relief. I was unable to get the information from the Revenue Minister last time when I put the short notice question. A more preposterous claim than the one made by the Government I have never come across. The whole idea seems to be, this calamity has been converted into a propaganda machine. The difficulty is, this is a calamity which has truck home. Some of the Honourable Members on the other side have also given expression to the same views which I am giving now. One of the Members said that the Ministers are more anxious to get garlands than give relief to the people. That seems to be the whole idea.

4-30 P.M.

These two items are a pittance if we consider the enormity of the loss and the suffering of the people. What has happened to the relief fund and what is the quantum of relief granted to the people? We should like to know from the Government about this. Sir, only one Deputy Minister has been watching and partly listening to what we are saying and I do not know whether a reply would be forthcoming. This is only a "namka vatte" attention to what the opposition are saying. But, we, on this said, at least have to do our duty and put forth our views whether the Government is interested in replying or not. Sir, though I welcome this relief to the people, I object to the way things are done. In this connection, I would like to know the Central relief received by this Government, as one of the Central Minister has publicly stated that the Mysore Government has not fully placed its case before the Centre. I should like to know as to the exact loss caused to the people, the exact relief given to the people and the aid given by the Central Government to the State in this behalf.

Sir, the other thing which I want to refer to in this connection is, with regard to flood control. Even today I read a speech by a Chief Engineer of Madras who said that there must be a separate Minister for flood control. Sir, it so happen, when one Minister of this Government visited my area, when I suggested certain measures, he was so astounded to hear whether floods could be controlled. The extent of knowledge that these people have could very well be seen from this. That shows

(Sri V. SRINIVASA SHETTY)

the enormous wisdom that is reposed on the other side, especially, among the Ministers. There is a item in Demand No-47, but not single pie has been provided. I read some time back a speech of Mr. Hafeez Mohamed, the Central Government Minister that they were awaiting schemes from the State Government regarding flood control. I should like to know the number of schemes, the cost of the schemes submitted by this Government to the Central Government. My friend says that in the Third Five Year plan they have provided 120 crores for flood control measures. But, have this Government any plans and schemes for flood control? They are utterly ignorant of such an idea. I feel that it is only waste of words because any amount of argument will not convince them.

Now, Sir, I should like to say a word about Demand No. 2, because it refers to Electricity Board. I would recall the discussion at the State Development Council while discussing the Third Plan that this Government is very slow in supplying electricity for I. P. sets. A State which was foremost in the production and distribution of power has logged very much behind. The Madras State, who were far behind is now first among the States in India with regard to supply of power to rural areas. By the end of the Third Plan, they hope to give electricity practically to every village in that State. I am really very much astonished to see that some of the officers saying that there is some cooking up of figures by the Madras Government to get aid from the Central Government; in fact, they have not supplied electricity to many villages and they have cooked up the figures. Sir, when, last time, I made this statement, the Finance Minister telephones to Madras to find out whether what I said was true and it was found out to be true. Sir, I made a statement that schemes which ought to have been completed 2 or 3 years back in my own district, have not been supplied with power. There is so much of slackness and slowness and inefficiency in the supply of electricity to the rural folk. All the lip sympathy given to the rural folk is totally bogus and nothing else.

There is no sincerity with regard to these things. The only argument that we may hear from Government is that they have no responsibility and it is on the Electricity Board. That argument cannot be trotted out. After all the Electricity Board is a creature of the Government and the Government of Mysore do have every control over them. In the day-to-day administration they may not have control. But with regard to the actual policy of the Government, certainly they have every say in the matter because we are the persons who sanction them loans grants; and it is a creature of the Government Sir, why I oppose this demand is it refers to the appointment of officials. There is something which is totally wrong with the Board of Electricity. It is proper that we look at the Electricity Board in Madras and see how officers are appointed there, how the Chairman is appointed, how it is working,

topmost people are appointed. But on the other hand what do we do Sir? What are the considerations that we take? Do we want the Electricity Board to function efficiently? Do you want the Electricity Board to be channel of progress to the rural folk in this area? I am sorry, we have not paid any attention at all to this aspect. I do not wish to use a very harsh word in regard to this. It is absolutely no use. My Hon'ble friends on the other side have developed the skin of rhynoceros there is no use saying anything. Nothing seems to affect the Hon'ble Gentlemen on other side.

Sir, this is the state of affairs and as my Hon'ble friend said, it is a lame-duck session. Everbody wants to get out of Bangalore as early as possible. I do not know whether any words said now would be taken with any degree of seriousness. We fear whether they will be taken into account at all. But whatever it is, I see that things are not well or as good as they ought to be and I oppose the Supplementary Demands.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ).—ವಾನ್ಯಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮೈಸೂರಿನ ದುರಾವೃಷ್ಟಿಕರವಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರವು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಈ ಹೆಚ್ಚುವು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುವುದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಗತಿ ಅಥವಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಸಾಧಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಏನಿತ್ತೋ ಅದು ಇವತ್ತು ಇತರೇ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗೋಷ್ಠಿಗಳೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೇಳಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಲೈಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗೋಸ್ಕರ ರಿಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಎಚ್. ಪಿ. ಎಡ್ಯುಚ್ಚೈಟಿಯನ್ನು ಡಾನ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ರಾ-ಮೆಟೀರಿಯರ್ಸ್‌ಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಡ್ಯುಚ್ಚೈಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಿಮದಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟ ತಗಡಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಾಂತ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು 1956ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮೊದಲು, ಈ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ರಾ-ಮೆಟೀರಿಯರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದು ಕಡಮೆ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಬನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಕಚ್ಚಾಕಾಲು ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಶೇ. 20ರಷ್ಟು ಎಡ್ಯುಚ್ಚೈಟಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿ ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೂ ಇವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನಿಜವೆಂದೇ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಕೊರತೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಸಾಲಪಡಬೇಕು? ಹೊಸದಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದ ಅದೃಶ್ಯವಲ್ಲ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷತೆ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ಶಾಹುಬಾಯಿ)

ಈ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯೊಂದರಿಂದಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಆದಳತದ ರೋಡವೇ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟಹೋಗಿದೆ. ಆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಸಿನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 80-90 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ದಮೇಲೆ ತ್ರೀಜೆಗೆ 20ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲುಕ್ವಾನು ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಯಾಣವಾಗನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇನ್ನು ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆದಳತ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ದಕ್ಷರಾದ ಮತ್ತು ದೋಷರಾದ ಜನರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನುತು ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಸ್ಸುಗಳು ಒಡಾಡುವ ಕಾಲ, ಸೇರುವಕಾಲ, ಹೋಗಿಬರತಕ್ಕ ಸ್ಪೀಡ್, ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗುವುದು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಕೊಟ್ಟಾತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಡವಳ ಹಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟ ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ರಸ್ತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವ ಇಲಾಖೆಯಾಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎದೆನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—What is the use of generalising? Let him give one specific instance.

Sri G. N. PUTTANNA.—It is not a general observation. There is too much interference. I come under loans and advances. Government have been giving loans only for people who are swindling. It is correct.

ಇನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ದರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ದರ ಇರಬೇಕೆಂದು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಶಕ್ತಿ ಆದಳತದಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇ 6ರಷ್ಟು ಬಡ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಸಲು ಗುಟ್ಟೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಆಸಲು ಇಲ್ಲ; ಬಡ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜನತೆ ಕೊಟ್ಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಳುಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಹಾಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಅಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆದಳತ ಮೂಲಕ ತಪಸ್ಸು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಚೆಕ್‌ಕರ್, ಇನ್ನೊಂದು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಮತ್ತೊಂದು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್, ಎದರ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಉಳಿಸಿರುವಷ್ಟು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಆದ ತವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಮೈನೇಜರ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಜನರರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅರ ಎ. ಎ. ಬರ್ಹಂತ್‌ನ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಾಖಲೂ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 200-300 ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಒಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಿಯಾದ ಕ್ಯಾಬರ್ನ್ ಪ್ರೈನ್‌ಲಸ್ ಇದ್ದೆಯೆಂಬುದೂ ಸಹ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ಈ ಒಂದು ಬಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿತವಾಗಿಯೂ ಒದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಇಡೀ ನರಸೀಪುರ ಬೆಂಕಿಯ ಬಾಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನೂತನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಪುನರ್‌ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ

ಹನಕೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದು ಆದರೂ ನ್ಯಾಷನಲೈಸಮ್ ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

Nationalisation has created monopoly and monopoly has brought progress.

ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇರಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಬ್ರೇಕ್ ಡೌನ್‌ಗಳು ಇವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೃಹತ್ ಈ ನ್ಯಾಷನಲೈಸಮ್ ಎನ್ನುವುದು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಸ್ವೀಮುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸ್ವೀಮುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಜನ ಬರದೇ ಇರುವಾಗ ಅದನ್ನೇಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಈ ಇರಾಖೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೃಹತ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಸಮ್ ಎನ್ನುವುದು ಬೇಡ. ನ್ಯಾಷನಲೈಸಮ್‌ನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸದೇ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ಸರಕಾರವರು ತೀವ್ರವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪೋಲಿಸು ಇರಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರದ ಸ್ಯಾನಿಟರಿ ಬೋರ್ಡಿನಂತಹ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಆದಾಯವಿರುವಾಗ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಈ ಸರಕಾರ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾದ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ತರಹದ ನಿದರ್ಶನ ಒಂದಲ್ಲ ನೂರಾರು ಇವೆ. ಕೇವಲ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಸ್ಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಸೂಲಾಗದೆ ಇರುವಂತಹ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೂ ಇವೆ. ತುಮಕೂನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ರು ಮತ್ತು ಮೈನ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ರುಗಳಲ್ಲವೇ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ತುರುವೇಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರಾಂಟಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಪರ್ಷವೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಹೆಚ್ಚು ವರಿ ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಸಿರ್ಕ್ಯಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ 20-25 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲದ ಸಿರ್ಕ್ಯಾ ಪಿರೇಚರು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ, ಚಿ-ನರಸೀಪುರ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಆರಾಣಿಯಂತೆ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಗತಿವಾಯಕವಾದ ನಿದರ್ಶನ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈಗಲೂ ಆರಾಣಿ ಎಂದು ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿರುವ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದಲೇ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಇತರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಉಚಿತ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಚಿ-ನರಸೀಪುರ ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಿರ್ಕ್ಯಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ)

ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಆರಾಜಿಕೆಯಂತೆ ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಪರೀತವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈಗ 150 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಸಾಲವಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 32 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸರಕಾರ ಮಾಡಿದುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಸಮೀಪವಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಾದರೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟು ಜರ್ನಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ Appropriation of Accountsನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 23 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆಕೌಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ 52 ಸಾವಿರ ಅಂಚುಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ತಂದರೆ ಬಡ ರೈತ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾನೆಯೇ? ಇಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಬಡವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬರೀ ದಗಾ, ಮೋಸವಾಗಿದೆ ಹೀಗೆ ದೇಶಮೋಹ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಾದೆ ಹೀಗಿದೆ: ಭೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಶಾಸನ ನೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಾತಿ; ತವಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಸುಖಾಬಲ ಇವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೊರಗುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸುಖಾಬಲ 150 ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನೀವು ಅಡಿದ್ದೇ ಆಟ, ತೇಗಿದ್ದೇ ತೇಗಿದ್ದು, ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೇ ರಾಗ, ಹಾಡಿದ್ದೇ ಹಾಡು, ಹೀಗೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಲಂಗೂ ಇಲ್ಲ ಲಗಾಮು ಮೊಸರೇ ಇಲ್ಲ. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ ನಲ್ಲಿ 52 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜುಗಳಿಗೆ 23 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಉಳಿತಾಯ ರೆಕೌಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ Loans & Advances ಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Loans to Presidency co-operation Post Trusts and other post funds ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಕಂಪನಿಗೆ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದುಡ್ಡು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಈ ದೇಶ ಹೇಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು? ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಹಾಸನದ ಭಾರತೀ ಟ್ರೇಡಿಂಗು ಕಂಪೆನಿ, ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಸಿರ್ಕ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಸಾಲಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಮುಂಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲಾಗಿದೆಯೇ? ಎಲ್ಲ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಜನ ತಮಗಿದ್ದಾರೋ ಎಲ್ಲ ಬಾಕಿ ಮಾರ್ಕೆಟುರುಗಳಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತವರಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ? ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ತಿರುಪೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ರೇಡು ಕೊಡ ಬಿಟ್ಟಮು ಈಮುಂಡಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಿಕ್ಕ ಬೇಡಲು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

5-00 P.M.

ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. N.E.S. ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಡ ರೈತರಿಂದ ಎಂಟಾಣಿ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಕಡೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದ ಹಣವೆಲ್ಲ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ರೂಫ್ ಪ್ರಕಾರ ಏಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ? ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು 150 ಜನ ಇದ್ದೀರಿ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾವಣನ ಲಂಕೆಗೆ ಕೋತಿ ಬಂದು ಕೊಳ್ಳೆ ಇಟ್ಟು ಹಾಗೆ ನಿಸುಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆಲ್ಲ ದೇವರೇ ಗತಿ. ಯಾವ ಯಾವ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ವಸೂಲು ಆಗಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡದೆ right off ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಲಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಲು ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಬೇಕು. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೂಳು ತೆಗೆದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಷಿಯಾ ಚೈನಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಾವಿ ಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ಅದು ರೈತರ ಕೈಸೇರಲು ಕಷ್ಟ. ಶಿವನೇ ನಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊಸಲನೇ ಕಂತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಣ್ಣು ತೆಗೆಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇ ಕಂತು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಬಾವಿಯ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಇರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾರ ಭೀತಿ ಇಲ್ಲ, ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ದಿವ್ಯಾಂಡ್ 28ರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು? ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀಟ್ ಆರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ರಾಯಲ್ ಕರೆನಿ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ರಿಟ್ ಆರ್ಜಿಗಳು ಸರಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ನಿರ್ಣಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಲಗಾಮ ಇಲ್ಲದ ಕುದುರೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಿಖ್ಖಿಮೆಂಟರಿ ದಿವ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ತಂದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಸತ್ಯದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಜಯ ಜಗತ್.

†Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Mr. Speaker, Sir, I will try to be brief and try to reply as precisely as possible in the time allotted to me. I am sorry that the supplementary demands have received rather critical analysis at the hands of some of the members. The criticism levelled against the supplementary demands can be categorised into two: criticisms of a general nature and criticism directed against particular items. I will try to deal with the general criticisms first.

One criticism, as was rightly pointed out by the Leader of the Opposition, was that the supplementary demands do not give an indication of the reaction upon the budgetary position and the financial structure of the State, when 7 crores are voted by this house. I feel that if a note had been given explaining the position, it would have cleared some of the apprehensions in the minds of Hon'ble Members. I might inform the house that these supplementary demands, if

(Sri J. H. SHAMSUDDIN)

sanctioned by this House, will have no serious repercussions on the budgetary position and the stress and strain that may be caused will not be unmanageable or uncontrollable so far as the State finances or the financial structure for the year 1961-62, is concerned. I am basing this opinion on an objective analysis of the supplementary demands and on the ground that out of the demands asked for, that is, 764.19 lakhs, 93.92 lakhs will be met out of the revenue accounts and to that extent the reaction either in increasing the deficit or accommodating itself within the frame work if the last budget, will not be felt. For the rest, 241.82 lakhs will be met from capital accounts. An amount of 425.05 lakhs will be loans and advances by the State to the local bodies and other institutions. Therefore it will be seen that out of the 764.19 lakhs, 93.1 will be met from the revenue accounts, 241.82 lakhs from the capital account and the balance will be loans and advances.

I am glad that the House has responded favourably to the demand relating to flood relief by way of grant of gratuitous payment to the tune of 80 lakhs and the rest for giving interest-free loans. Of course the criticism was that the relief was inadequate or that it has not been given in the manner envisaged by Government. I shall deal with this aspect later on. However it is gratifying to note that the House has received the provision well. This provision has to be made under any circumstances. There was no question of considering how the provision will affect the budget or how it would have a prejudicial reaction. In any case it is premature to say anything at this stage because we do not know how the resources and the expenditure presented to the House during the current year will turn out at the end of the year.

It is difficult for me to say how the deficit should shape itself during the course of the year. But anyhow, this was an emergency which ought to be made and relief to the affected persons was to be given. Therefore, the question of financial stringency or that it would prejudicially affect the financial structure was the question which should not deter the Government from advancing the money and making the provision. Therefore, flood relief itself takes a major portion of the supplementary grant both by way of loan and gratuitous relief. There is a provision that a sum of Rs. 2 crores is given as a loan to the Port Trust. This is a big adjustment because we have made a provision for port development under 73—Capital Outlay. Formerly, the Government had decided that the improvement of Mangalore Port should be carried out departmentally or through some other agency. Now it has been decided that the Port Trust of Mangalore should be entrusted with this work and the amount required for initial expenditure should be advanced to the Port Trust and we could not do that, without the express sanction of the House and therefore, we have shown a loan to that extent. Therefore, that amount is recouped and surrender will be made under the appropriate head and adjusted accordingly during the end of the financial year.

There is an amount which is spent for what is called the pilot projects. The whole amount is to be reimbursed by the Government of India to the tune of Rs. 4 lakhs.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Why was it not mentioned?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I plead that a mention must have been made that the whole amount is to be recoupable from the Government of India. I do concede the omission.

Sri J. B. MALLARADHYA.—My friend the Deputy Minister is not meeting the points raised. He wants to finish by saying something that he wants to. I do not object to his saying whatever he wants to; but it does not meet the points raised. What exactly is the shape of project, the type of the man power likely to be used, the total number of personnel going to be used and all that. The Honourable Minister for Finance promised to furnish the details.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I shall deal with the specific remarks and give the relevant details. Now I am dealing with the general aspect of criticism against the general frame of the supplementary budget. When I referred that Rs. 4 lakhs would be repaid, I gave an indication as to the actual impact on the finances or the budgetary position of 1960-61. That is why I was saying what is the amount recoupable from the Government of India and the actual amount that we have to spend out of our finances. That will give an indication as to how these supplementary demands will react on the financial position of the State and budgetary structure. After meeting that, I will come to each demand and try to give as much details as possible within the time at my disposal.

There is another item about loan; it is Rs. 4 crores. A general condition has been made, as to whether the financial soundness of a particular body or institution was examined before the loan was sanctioned. I will give the list of the municipalities and the financial status of those municipalities and the works for which these amounts were sanctioned. When we take all these considerations, we can rest assured that the demand of Rs. 7 crores and odd will not seriously jeopardise the financial structure and the budgetary position of the State in spite of the previous deficits of Rs. 4 crores. Therefore, we may remain content that out of the Rs. 4 crores, the actual expenditure that this Government have to meet both on capital account and on revenue account will be to the tune of Rs. 2—3 crores and that, I feel, will re-accommodate itself in the general picture of the finances that we have presented during the last March for the year 1960-61. With this emphasis I am saying that the supplementary demands do not give a stress or strain to the budgetary position of the State which may be alarming or which may cause such alarm as may be uncontrollable or unmanageable by the present State Government.

The other type of criticism was that many of the items that are included ought not to have been included or could have been met by

(Sri J. H. SHAMSUDDIN)

reappropriation, that is, the amounts would have been met by reappropriation. They should find a place in the supplementary demand for the reason that any work, which costs more than a lakh or a lakh should find a place in the budget demand of the original budget estimates or the supplementary estimates. That is the definition. Therefore, such of the works as could not be anticipated or expected or the details of which were not available when the budgets were framed actually for the year 1961—62, naturally they were to be included in these supplementary demands.

I am giving the procedure which is known to many of the Members so far as the framing of the budget is concerned. The framing of the budget starts very early. The departments are asked to give plans and estimates as early as September and the structure of the gets or the skeleton of the budget gets ready by December. We are making the budget under a plan programme so that the plan expenditure is to be fixed and the details, at least rough estimates are to be worked out before December so that the Planning Commission has a view of the total liability that the State is going to incur during the next coming year. So naturally on account of the planning and on account of the budget being tuned to a planning structure of development, the budgetary preparations are made a little earlier. It becomes difficult for the department to give sufficient details and plans and estimates or the requirements of the department and the urgent works and all that. So, unless sufficient data is available for a scheme, they cannot be included at the early stage. For instance, take a bridge. If a bridge is to be included, naturally, the soundness of it should be considered, the foundation should be decided, the depth of the foundation should be found out and in some places rains continue up to November and no date would be available. All this is there. Take for example, the North Canara and South Canara bridges; even now rains are continuing.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The answer given by the Finance Minister and the Deputy Minister differs. He said that all the bridges are to be replaced but they were taking bridge by bridge. The answer of the Deputy Finance Minister runs counter to it. It is not a case of not being anticipated; it is a case of omission and negligence.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Sir, my answer and the answer of the Finance Minister are in complete agreement. We have taken it as a policy to replace all the bridges. Which bridge should be replaced now and which should be replaced next year is the question and it is a question of getting the data available. The decision of the Government of India and Mysore Government is to complete the West Coast which runs from Cape Camorin to Himalayas. All the bridges on the rivers that flow should be bridged. The question is, which bridge should be taken. At times it so happens that all the bridges are found weak and

some times we cannot remove the bridge and stop the traffic. The department wants sufficient time to take up a particular bridge in a particular season. Then, the estimate and plans are prepared. These details would not be available some times and if the expenditure goes above one lakh, we have to include it in the supplementary demand under New Service.

The second criticism was that the demands are excessive or some times not reasonable. The Hon'ble Member from Belgaum went to the extent of saying that the Constitutional provision is taken advantage by the Government for its bad planning. I feel that no Government either in the State or Centre can escape taking advantage of the Constitutional measure in submitting supplemental demands. In a country in which planning and the speed of planning is getting on with added tempo, naturally, supplemental demands will increase which will reflect the anxiety of the Government to give the barest necessity to the people. The scheme for water supply by the municipalities show this. We have spent the amount provided and we have enhanced the provision to two-folds. All these lead Government to take advantage of the Supplementary Demands and this have become the normal feature of any budget in the States and in the Centre. Therefore, it would be wrong on the part of the Hon'ble Members to say that we are coming to this august House with Supplementary Demands due to lack in foresight in planning.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it the opinion of the Deputy Minister that even water-supply schemes could not have been foreseen? Is this a scheme which is of an exceptional nature which could not have been foreseen?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Sir, water-supply scheme of a particular municipality can be of an emergent nature. It is admitted by all that Government should give protected water in all towns. The question is, which town should be selected. The municipality should be able to take up the responsibility and ask the Government for loan but, many municipalities ask for grants instead of loan. Government have taken a decision that no grants can be given. So, several difficulties came up. So far as Bombay area was concerned, the practice was that the municipality was to get 50 per cent loan and 50 per cent grant. These municipalities still insist on this policy being continued. Ultimately, one municipality may decide to take loan and the request may come late in the year. When we agree to give the loan, we have to put it in the Supplementary Grants. As Members pointed out, some of the municipalities were a little slow in paying back the outstanding dues and we have now taken steps for the recovery. The resources of the local bodies are to be augmented and for that an amendment of the Bill is necessary. So far as Bombay and other areas are concerned, the taxable limit is 20 per cent of the rental value whereas in Mysore it is 6 per cent. This was fixed long ago. Now, the rents have increased, more buildings are coming up and the cost of construction has increased. Municipalities are willing to levy more tax but they are not able to do it

(Sri J. H. SHAMSUDDIN)

under the present statute. Therefore, some of the municipalities are not able to pay back their dues. It is not a legitimate argument to deny a legitimate loan to a municipality where water supply and drainage schemes are essential.

Now, Sir, I shall take the Demands about which some details were asked for. Demand No. 1: It is a small amount and it was stated whether it could not have been anticipated.

5-30P.M.

This demand covers two things. Explanation was made that on account of commitments during the past year this was needed. Actually the Bill could not be cleared at all. The whole amount towards T. A. and D. A. will not be drawn. A part of it remains. You know Sir, when the officers undertake tours their T. A. and D. A. will undergo scrutiny and there are some objections and by the time the objections are met, the year runs out. Therefore, there is no...

Sri G. N. PUTTANNA.—I am rising to a point of order Sir. I am sorry the Hon'ble Deputy Minister is giving the House wrong information: It is absolutely false that the T. A. Bills held up under objections. They are not subject to pre-audit.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I never said they are subject to pre-audit. I said they will be scrutinised.

Sri G. N. PUTTANNA.—The drawing officer will send it to the treasury and the amount will be drawn. This is a bogus reply.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no point of order.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Then there was something to be given as assistance to the depressed classes the Scheduled caste and scheduled tribes for assisting them on account of the resolution of the Handicraft board. I will give necessary details about the scheme that has been there.—The scheme was sanctioned in G. O. No. T. 143 PH dated 12th August 1960. The Leader of the Opposition wanted to know whether assistance was given to societies.

1. Mat Weavers' Co-operative Society Ltd. Bellary District.
2. Mat and Basket Weaving Co-operative Society Ltd., Mangir, Sira taluk, Tumkur District.
3. The Cottage Industries Co-operative Society Manial, P. O. South Kanara.

There are so many other societies. I will hand over the Government Order to him for his perusal. So far as Demand 28 A was concerned, it is a pilot project. It is rather cryptically described. It means it has been undertaken at the instance of the Government of India and the whole amount will be reimbursed. Now the pattern of this is, not to substitute any scheme that is included

in the Plan. It is to supplement or augment the scheme. For example, criticism was made in Bombay area that soil conservation pattern is not good. Therefore, Pavagada soil conservation scheme was thought of as a pilot scheme. The intention of the framers of the pilot scheme—it originated from the planning Commission, is that wherever such normal schemes are being implemented and still there is demand that something more should be done by way of providing more employment than could be provided in the normal course—normally the manpower will be utilised for purposes of afforestation, agriculture, irrigation or soil conservation and so many other things. These schemes are not to supplement the normal schemes, not to substitute, but they are introduced in addition to the normal schemes in the particular area. The idea is to give more advantages to the area concerned, by trying to give more employment to the unemployed and trying to bring in more useful and beneficial activities. These were the two pilot schemes that were contemplated by the Government of India and when Government of India asked us to select two places, we selected Yadgir and Pavagada being arid area for soil conservation and Yadgir for afforestation. The whole amount is likely to cost 4 lakhs, 2 lakhs in each case and it is recoupable from the Government of India and it is by way of assistance from the Government of India.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Why did you select Pavagada for soil conservation ?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—I would request the Hon'ble Leader of the Opposition to attribute to Government at least a little of wisdom in selecting places. They have taken into consideration all relevant factors.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I would grant the Government all the wisdom. But knowing as I do the conditions prevailing in Pavagada, I would like to know what discretion came into play in selecting Pavagada for soil conservation ?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—Sir, there are good deal of reasons and criteria which prompted the Government to select places and this is given in the Government Order. I will place it before the Hon'ble Leader of the Opposition.

Now I refer to Demand No. 38. There is a little confusion in this, and some Hon'ble Member vaxed eloquent unnecessarily and irrelevantly over this matter. This is with regard to the commitment that we have to discharge so far as advances taken by the then Hyderabad Government for police action. The Government of India brought certain police force there from other States in order to meet the emergency which had arisen there. The Government of India allowed the respective States to discharge the liability of their police forces on the understanding that the Hyderabad Government would be liable to pay all the commitment arising out of the responsibility of having this police force. In order to meet the financial stringency in

(Sri J. H. SHAMSUDDIN)

Hyderabad made certain advances to the Hyderabad Government to meet the expenditure on account of the police with the condition that whatever amount was left unspent, should be returned to the Government of India. After the reorganisation of the States and after accounts were settled recently it is now known that the former Hyderabad Government consisting of some Maharashtra and Karnataka Districts was liable to refund to the Government of India 12 lakhs. After this 12 lakhs of liability was apportioned to the then Hyderabad Government it is now further apportioned on the basis of population, because we have inherited certain areas of the ex-Hyderabad; and therefore, in adjustment of the amount, we are liable to pay both on account of the old commitment and on account of the liability imposed upon the States under the S. R. Act and the amount refundable is to the tune of Rs. 1,89,400.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Sri Y. VEERAPPA.—What was the date of finalisation of this settlement ?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—It is too much for me to delve into the past history of the Hyderabad Police Action and give details to this House as to how the amount was spent and for what purpose.

Sri J. B. MALLARADHYA.—When the accounts were finalised very recently it could not have been finalised without reference to these. I asked what was the grant from the Government of India and what were conditions attached to it. The Deputy Minister has not been able to give those details.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—We are concerned only with the amount advanced and the amount spent and the balance to be paid. As regards the other questions, I think it is better that we do not delve into the past in the interests of the public safety itself.

Now I come to what is referred to as sugar muddle arising out of the demand for Rs. 2,50,000 for *ex-gratia* payment to the sugar factories. I do not want to say who the deal was concluded. It must be borne in mind that export promotion is in the interest of the whole of India and this State being a part of India it is its bounden duty to co-operate with the Government of India when it takes a decision to export sugar. When other States have co-operated with the Government of India by refunding the sugarcane cess to reduce the margin of difference between the internal price and the international price of the sugar exported by the sugar factories, it is also the duty of this Government to co-operate with the Government of India to earn foreign exchange which is needed for the all-India Plan and the Mysore Plan.

Sri J. B. MALLARADHY.—The question is whether the Mysore Government was bound by the decision of the Government of India and

its direction to refund the sugarcane cess. For the sake of a few sugar factories of U.P. whose cost of production is very high, the whole country is suffering. It was open to this Government to say that it was not prepared to fall in line and refund this sugarcane cess. My question as to whether this Government told the Government of India that they were not bound to refund this cess has not been answered. The other aspect is, what is the loss to this Government on account of this. Are you going to be permanently committed to this loss because of the intervention of the Central Government? Are you asking for relief on this account from the Finance Commission to reimburse you to the extent of the loss?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—The sugar policy is not before us here. I can reply to only one question raised by the Leader of the Opposition that this Government agreed to give this refund. Even though there was no compulsion it was only after long correspondence and after knowing the full picture that this Government agreed to give this relief and fall in line with the rest of the State Governments in the interest of the country as a whole of which our State is also a part.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—What was the amount of sugar exported from Mysore in the year 1960-61 and the previous years. Was it only the cess that we had to forgo or refund to the factories? Were the factories also requested to sell the sugar at a lower price than the Market price, is so, what was that rate?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—The present demand relates to the year when the Wact and not been amended. It has been mentioned in the Note that the Act was amended to give power to Government to remit or refund in particular instances, but the present demand relates to a period before the amendment of the Act and so we are giving this as *ex-gratia* payment to the factories. We are asking the House to allow the Government to give *ex-gratia* payment to the tune of the refundable sugarcane cess that would have been allowed to them on the basis of the sugar exported.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Why for the years 1957-58 and 1958-59?

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—After that period we have got the power to issue notifications giving this refund.

Sri J. B. MALLARADHYA.—When did you issue the notifications.

Sri J. H. SHAMSUDDIN.—They have been issued at the proper time but in this particular case the notification related to a period when the Act had not been amended and so it has been put in the demand as *ex-gratia* payment and not as refund or remission.

Sri J. B. MALLARADHYA.—When the Act itself enables you to issue the notification under the appropriate provision of the Act, why do you come before this House? You could have issued the notification without coming to this House.

(Sri J. B. MALLARADHYA)

DEMAND No. 1.—TAXES ON INCOME OTHER THAN CORPORATION TAX.

4. *Taxes on Income other than Corporation Tax.*

MR. SPEAKER.—The question is :

“That a further sum not exceeding Rs. 21,300 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Taxes on Income other than Corporation Tax’.”

The motion was adopted.

DEMAND No. 27.—INDUSTRIES INCLUDING SERICULTURE AND CAPITAL
OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

43. *Industries and Supplies.*

MR. SPEAKER.—The question is :

“That a further sum not exceeding Rs. 3,60,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Industries and Supplies’.”

The motion was adopted.

DEMAND No. 28-A.—COMMUNITY DEVELOPMENT, ETC.

47-A. *Community Development Projects, National Extension
Service and Local Development Works.*

MR. SPEAKER.—The question is :

“That a further sum not exceeding Rs. 4,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works’.”

The motion was adopted.

DEMAND No. 29.—CIVIL WORKS.

50. *Civil Works.*

MR. SPEAKER.—The question is :

“That a further sum not exceeding Rs. 1,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Civil Works’.”

The motion was adopted.

DEMAND NO. 38.—MISCELLANEOUS.

57. *Miscellaneous.*

MR. SPEAKER.—The question is:

“That a further sum not exceeding Rs. 82,50,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Miscellaneous’.”

The motion was adopted.

DEMAND NO. 47.—IRRIGATION WORKS—NON-COMMERCIAL.

68-A. *Construction of I.N.E. and D. Works (Non-Commercial).*

MR. SPEAKER.—The question is:

“That a further sum not exceeding Rs. 1,60,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Construction of I.N.E. and D. Works—(Non-Commercial)’.”

The motion was adopted.

DEMAND NO. 49—A. DEVELOPMENT OF MINOR PORTS.

73. *Capital Outlay on Ports.*

MR. SPEAKER.—The question is:

“That a sum not exceeding Rs. 59,400 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Capital Outlay on Ports’.”

The motion was adopted.

DEMAND NO. 51.—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

81. *Capital Account of Civil Works outside the Revenue Account.*

MR. SPEAKER.—The question is:

“That a further sum not exceeding Rs. 9,60,100 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Capital Account of Civil Works outside the Revenue Account’.”

The motion was adopted.

DEMAND NO. 52.—CAPITAL ACCOUNT OF ELECTRICITY SCHEMES OUTSIDE
THE REVENUE ACCOUNT.

81-A. *Capital Outlay on Electricity Schemes.*

MR. SPEAKER.—The question is:

“That a further sum not exceeding Rs. 10,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the 31st day of March 1962, in respect of ‘Capital Outlay on Electricity Schemes’.”

The motion was adopted.

DEMAND NO. 57.—A.—APPROPRIATION TO THE CONTINGENCY FUND.

85-B. *Appropriation to the Contingency Fund.*

MR. SPEAKER.—The question is:

“That a further sum not exceeding Rs. 2,00,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Appropriation to the Contingency Fund’.”

The motion was adopted.

DEMAND NO. 58—ADVANCES AND LOANS.

P. *Loans and Advances by State Government.*

MR. SPEAKER.—The question is:

“That a further sum not exceeding Rs. 4,29,05,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1962, in respect of ‘Loans and Advances by the State Government’.”

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The House will now adjourned and will meet again at one P. M. to-morrow.

The House adjourned at Fifty-Five Minutes past Five of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 15th November 1961.
